

Naturalisatie van van Agt, Olaf Petrus Ludovicus Cornelis
en 19 anderen

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Olaf Petrus Ludovicus Cornelis van Agt en 19 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

De voorgedragenen in artikel 1, onder 1, 8, 9 en 10, zijn oud-Nederlanders, die ingevolge artikel 7, onder 5°, van de wet op het Nederlanderschap en het ingezetenschap (*Stb.* 1892, 268) hun Nederlandse nationaliteit hebben verloren door tien achtereenvolgende jaren woonplaats te hebben gehad buiten Nederlands grondgebied. Zij hadden door gebruik te maken van de daartoe bij evengenoemd artikel 7 aangegeven weg, verlies van Nederlanderschap kunnen voorkomen. Ofschoon zij dit middel niet hebben aangewend, stellen zij blijkbaar op het bezit van de Nederlandse nationaliteit prijs. Aangezien zij van goed maatschappelijk gedrag zijn, bestaat er alle aanleiding hen door naturalisatie wederom de staat van Nederlander te verlenen.

De Belgische verzoeker Gérard Hubert Corstjens, genoemd in artikel 1, onder 2, werd in 1933 te Elsene (België) geboren en verblijft sedert zijn zesde jaar in ons land. Hij werd in Nederlandse geest opgevoed en voelt zich Nederlander. Als chemisch ambtenaar bij een waterschap heeft hij genoegzame inkomsten voor zich en zijn echtgenote.

Wayth Julius Davis, genoemd in artikel 1, onder 3, werd in 1910 te Djatinegara (Indonesië) geboren. In 1933 kwam hij voor studie naar ons land. Na de bevrijding meldde hij zich als oorlogsvrijwilliger, als hoedanig hij naar zijn geboorteland terugkeerde. Aangezien verzoeker na de soevereiniteits-overdracht door omstandigheden niet in staat was zijn Nederlanderschap aan te tonen, besloot hij uit vrees voor staatloosheid voor de Indonesische nationaliteit te opteren. Adressants van origine Nederlandse vrouw bleek echter onmogelijk in de nieuwe Indonesische maatschappij te kunnen aarden, in verband waarmee het gezin zich in september 1956 in ons land vestigde. Verzoeker is werkzaam als bankemployé; zijn echtgenote vervult een functie bij het nijverheidsonderwijs.

De Duitse verzoekster Maria Huberta Dierker, genoemd in artikel 1, onder 4, werd in 1930 te Denekamp geboren en heeft steeds in ons land gewoond. Zij onderscheidt zich niet van haar Nederlandse omgeving. Als lerares aan een huishoudschool voorziet verzoekster in haar onderhoud.

De Oostenrijkse verzoeker Leopold Fellner, genoemd in artikel 1, onder 5, werd in 1898 te Füllersdorf (Oostenrijk) geboren en is sedert 1928 in Nederland woonachtig. Hij is in onze samenleving opgenomen. In augustus 1943 werd verzoeker gedwongen tot dienstname bij de zgn. Schutzgruppe; in september 1944 dook hij onder. Adressant is tot zijn pensionering in augustus 1955 als mijnwerker werkzaam geweest.

In artikel 1, onder 6, wordt voorgedragen de staatloze verzoeker Kurt Hirschfeld. Deze werd in 1922 te Hamborn (Duitsland) geboren en kwam in 1939 als vluchteling naar ons land. Tijdens de oorlogsjaren verbleef hij in het kamp Westerbork. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw kan verzoeker als ingeburgerd worden beschouwd.

¹⁾ Zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Als kleermaker voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen.

René Emil de Kesel, de Belgische verzoeker genoemd in artikel 1, onder 7, is hier te lande geboren en getogen en voelt zich Nederlander. Zijn moeder is Nederlandse van origine. Als ijzerbewerker verdient hij het brood.

De verzoeker Raoul Westhimer, genoemd in artikel 1, onder 11, werd in 1929 te Morsel in België geboren en heeft vrijwel steeds in ons land verbleven. Hij voelt zich hier thuis. Verzoeker is gehuwd met een Nederlandse vrouw. Zijn vader werd genaturaliseerd bij de wet van 2 april 1958, *Stb.* 175. Als koopman voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen.

De in artikel 2 voorgedragenen worden voor kosteloze naturalisatie in aanmerking gebracht; de Indonesische verzoekers omdat zij ten gevolge van de gewijzigde staatkundige verhoudingen de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren; de overigen omdat de door hen aan den lande of de geallieerde oorlogvoering gewezen diensten daartoe aanleiding geven.

De verzoeker Benny Ary Marinus Goetjaer, genoemd in artikel 2, onder 1, werd in 1936 te Sarolangoen (Indonesië) geboren en is sedert 1950 in ons land woonachtig. Adressant, die tot voor kort meende Nederlander te zijn, moet geacht worden ingevolge de Overeenkomst toescheiding staatsburgers de Indonesische nationaliteit te hebben verkregen; tevens bezit hij door afstamming de Belgische nationaliteit. Zijn vader verkreeg het Nederlanderschap door naturalisatie bij de wet van 24 december 1958, *Stb.* 678. Als automonteur voorziet verzoeker in zijn onderhoud.

Stanislaw Holys, de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 2, werd in 1914 te Hutkow (Polen) geboren en is van Poolse herkomst. Na de overweldiging van zijn geboorteland heeft hij in 1940 Frankrijk weten te bereiken, waar hij dienst gedaan heeft bij het aldaar gevormde Poolse leger. Daarna werd hij overgebracht naar Engeland. In 1944 nam verzoeker deel aan de invasie in West-Europa. Hij behoorde tot de troepen die ons land hebben bevrijd. Eind 1946 vestigde adressant zich in Nederland. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw is hij in onze samenleving opgenomen. Als fabrieksarbeider verdient hij het brood voor zich en zijn gezin.

De verzoekster Saartje Kaitjily, genoemd in artikel 2, onder 3, werd in 1935 te Cheribon (Indonesië) geboren en verblijft sedert 1951 in ons land. Als naaister voorziet zij in haar onderhoud.

In artikel 2, onder 4, wordt voorgedragen de verzoeker van Poolse herkomst Emil Maksymilian Klosek, in 1926 te Pawlowice in Polen geboren. In september 1943 werd hij als dwangarbeider naar Duitsland gevoerd; in maart 1944 wist hij te ontvluchten en trok hij naar Noord-Frankrijk. Na de invasie sloot hij zich aan bij de geallieerde troepen en van december 1944 tot juli 1947 maakte hij officieel deel uit van de vrije Poolse strijdkrachten. Verzoeker woont thans reeds 12 jaar in ons land en kan als ingeburgerd worden beschouwd. Als bankwerker-lasser heeft hij genoegzame inkomsten.

De verzoeker Jan Paul Pattiasina, genoemd in artikel 2, onder 5, werd in 1926 te Tifoe (Indonesië) geboren. In 1951

kwam hij als K.N.I.L.-militair naar ons land. Verzoeker is gehuwd met een van oorsprong Nederlandse vrouw. Als wever voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen.

Jesaja Octovianus Pattinaja, de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 6, werd in 1933 te Batoedjadjar (Indonesië) geboren en is sedert 1951 in ons land gevestigd. Zijn echtgenote is Nederlandse van geboorte. Als fabrieksarbeider verdient adressant het brood voor zich en de zijnen.

De verzoeker Pieter Johan Pietersz, genoemd in artikel 2, onder 7, werd in 1925 te Kota Radja (Indonesië) geboren en is sedert 1950 in Nederlands-Nieuw-Guinea woonachtig. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw. Sinds september 1947 is verzoeker vrijwel onafgebroken in dienst bij de Algemene Politie. Hij bekleedt thans de functie van hoofdagent en heeft als zodanig genoegzame inkomsten voor zich en zijn gezin.

Charles Louis van de Pitte, de Belgische verzoeker genoemd in artikel 2, onder 8, is hier te lande geboren en getogen. Hij is in geest en leven Nederlander. In 1918 was hij in Nederlandse militaire dienst. Zijn echtgenote is van Ne-

derlandse origine. Als los arbeider verdient adressant het brood voor zich en zijn vrouw.

In artikel 2, onder 9, wordt voorgedragen de Duitse verzoeker Hans Ziemer, die in 1936 te Paderborn (Duitsland) werd geboren. Na reeds van 1937 tot 1941 in Nederland te hebben verbleven, kwam hij in 1943 voorgoed naar ons land. Verzoeker werd opgevoed in het gezin van zijn oom, die de Nederlandse nationaliteit bezit. Sedert september 1959 is adressant als vrijwilliger in dienst van de Koninklijke Luchtmacht; hij volgt een opleiding aan de school voor reserve-officieren.

Ten aanzien van alle voorgedragenen geldt, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit bezitten, hetzij omdat zij door de voorgestelde naturalisatie hun nationaliteit zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.